

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro reconciliatione peccatoris, & peccatorum venia, precatio efficax.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

tuam cuitare Quapropter ô dulcissime, desiderabilissime Iesu Christe, Domine Deus meus, nunc ego cor meum ab omni creatura auerto, & tibi illud fidelissimo vnicōq; amatori meo offerens a signo, rogans ut illud in cor tuum absorbeas, adeoq; tibi torum spiritum meum vnius, ut post hac aliud non sit mihi velle aut nolle, quā tui cordis beneplacitum. Eia igitur ô fidelissime amator Iesu Christe omnem culpā omneq; impedimentum amoris tui, & quicquid inter te & me non recte mediatur, quæso aufer à me. Purifica me in roso sanguine tuo à cunctis vitijs ab omni impunitate, ac proprietate intentionis & amoris, vt nihil in me remaneat, quod castissimo amore tui non inflammatum ignefacat.

Aliu breuis oratio.

O Ague Dei mansuetissime, propter innocentissimam mortem tuam, peccatis meis ignosce, & emendationem vltæ meæ secundum cor tuum milii tribue, Amen.

Oblatio ad Patrem caelestem pro peccatis abundes satisfactoria.

Clementissime Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, in emēdationem peccatorum ac vitiorum meorum omnium offero tibi vnigeniti cui satisfactionem plenissimam, sed acerbissimam, hoc est, eius amarissimam passionem ac mortem innocentissimam. Et in supplicationem omnium negligentiarum atq; defectuum meorum, sed in gratiarum actionem pro cūtis beneficijs tuis, offero tibi eiusdem innocentissimæ vltæ actus, virtutes ac merita.

Porrò in gloriam ac beneplacitum tuum offero tibi corpus & animam meam, vtilia tu possideas atq; regas, quomodo tibi maximè placuerit, me totum in laudē & honorem tui conuertas, adeoq; tibi me vnius, vt nunquam velim aut velle possum, quod tu vis. Amen.

Pro reconciliacione peccatoris, & peccatorum venia precatio efficax.

Domine Iesu Christe, verus Deus & homo perfectus, recordare obsevo illius ardenterissimæ atq; ferventissimæ charitatis, quæ te de regalibus sedibus tuis in hanc vsc lachrymarum vallem miserabileq; exilium ac tenebrosum traxit carcerē, vt nostram naturā assumeres multasq; ab electo tuo populo persequitiones, opprobria, contumelias, crucem, & mortem horrendam patereris, quo sic peccatores quereres, & saluas faceres oves tuas à te vero pastore aberrantes. Reduc igitur me mi dulcissime Domine ac pastor vigilantissime, ad viam veritatis, à qua longe per deuia vitiorum abductus sum: neq; peccatorum meorum reminiscere, quibus non nisi iram & indignationem maximam merui ouibusq; tuis me aggrega à quarum grege propria mea malitia stimulante, tamdiu me segregavi.

Eia superdulcissime Deus, si tales queris, qui non nisi propter grauitatem criminum suorum desperare possent, in quos miserationum tuarum profundissimum effundas pelagus, en habes me desperatum ac pondere propriorum vitiorum nimis prægrauatum, miserere mei, ac solitam tuam benignitatem, quam omnibus indiferenter ostendis, mihi noli negare, aut à facie tua repellere. Si item queris viles, abiectos, inopes & egenos, quibus benefacias, aut diuinitas aeternæ tuæ felicitatis cōminices, mi suauissime Domine Deus ac salvator meus, ad me respice, mihiq; intende. En operibus bonis sup vacuus, veris virtutibus destitutus, donis atque gratijs tuis in malum meum hucusque sum abusus, tempus ad penitentiam indultu mifere nimis absumpsi, multaq; alia perpetraui, quæ, enumerari nequeunt, non tamē tibi

tibi incognita, qui scrutaris renes, & probas corda, & reddis vnicuique iuxta fructum adinuentiorum suarum.

Quare quā humilime & simplicissime possum tuā excellentissimā supplico Majestati, ut his meis defectibus misericorditer succurras, meamq; necessitatem & indigentiam tuis super effluētiōnīs meritis supplere digneris. Et quid ultra addā? Si quęris impios & homines deperditos, in quos pietatem tuā exerceas, offero me tibi, ut tuam in me declares pietatem: quandoquidem nihil ita tuā conuenit misericordia.

O Iesu piissime, & amator ardenter humani generis, noli quęso derelinquerre me miserum in tanta constitutum miseria & necessitate, sed fer opem mihi & hostium meorum impulsum tu propitiū depelle.

Iterum atq; iterum te rogo suauissime Deus per omnes virtutes & merita tua, per omnē gratiam, quā vñquam piorū mentib; infudisti, per omnia dona superdulcissimi Spiritus sancti quibus discipulorū tuorū corda erudit̄ & illuminasti, per excellētissimā ac diuinissimā vñzionē, qua tua humanitas diuinitati tuā est vñita, & postremo per illam indicibilem charitatē, qua causam nostrā in te recepisti, ut nos Patri tuo reconciliares, reddo mihi Patrē tuū cœlestē placatū & reconciliatū, & multiplicita mea peccata atq; delista sanctissimis tuis meritis dele, gaudijsq; sempiternis post hāc vitā, mihi interesse cōcede, hereditatemq; mēam iamdiu amissā mihi quęso restitue, & ad consortiū beatorū spirituū misericorditer me admitte, Amen.

Pro peccatorum remissione alia precatio efficacissima, humili corde dicenda.

Dilecte, rogo te per sanctissimam tuam nativitatem, durissimum exilium, purissimam conuersationem, amarissimam passionem & mortē, per omnia vulnera tua, per omnes guttas preciosi sanguinis tui pro me effusi, per benedictissimam ac intemeratam matrem tuam virginē Mariam omnesq; sanctos tuos, ne me sordidū, fætidū, ac omni peccatorū spurcitia feedatū, hominē flagitiosum omniq; gratia tua indignum, propter grauissima mea peccata, impietatem & infinitas meas negligencias, quibus abunde nimis iram tuam contra me concitavi, despicias, aut à facie tua amabilissima repellas, sempiternis cruciatibus me tradendo. Sed ut des veniam misero mihi peccatori, recipiasq; me contritum & compunctum in gratiā tuā, ut innocentias in omnibus finibus terre nomen sanctum tuum, collaudent̄ te, omnes qui onusti sunt peccatis, grauatiq; huius mundi sollicitudinibus, ut confisi de tua pietate, misericordia & benignitate, suarum citius culparum sperent indulgentiam: incipiendo detestari & odire se & peccata sua, atq; ad te Deum verum & viuum conuertantur.

Offero me etiam tibi totum ad quęcunq; sustinenda, pro innumeris meis delictis & excessibus, secundū liberalissimā tuā voluntatem ac benignissimū beneplacitum. quoniā tu semper iustus & bonus, & omnia in bonum conuertis: Ego verò ini quis & impius, omnia tua bona & dona mihi collata peruerterēs ac destruēs. Nec ali quid à me possum boni perficere, quantū bona mihi nō desit voluntas, propter carnis infirmitatē, qua trahor, rapior s̄pē, ut nosti, cogitare quę non licet, agereq; quę rationi contraria sunt. Ideo cōsiteor tibi Domine peccata mea, & rogo te, ut tu pie Domine ex abundantia meritorū tuorū supplex defectum meum, perficiasq; voluntatē meā, ut quicquid boni cōcipiam aut intelligam de te, aut quod honorē tuū proximiq; salutē promouere possit, hoc sine mora implere satagam, siue id fue-